

**Rundskriv til tollvesenet og næringslivet
vedrørende iverksetting av**

**Frihandelsavtale mellom
EFTA-landene
(Island, Liechtenstein, Norge, Sveits)**

**og
M e x i c o**

**herunder
iverksetting av
Bilateral landbruksavtale
mellom
Norge og Mexico**

1. INNLEDNING

1.1 Generelt

Forhandlinger om inngåelse av en frihandelsavtale mellom EFTA-landene og Mexico har pågått fra juni 1999 frem til parafering i Genève den 11. mai 2000. Frihandelsavtalen ble undertegnet i Mexico City den 27. november 2000. Norges bilaterale avtale med Mexico om tollkonsesjoner for landbruksvarer (landbruksavtalen) ble undertegnet samme dag. Den etterfølgende periode har vært nyttet til oversettelser, nasjonal behandling og ratifisering.

For EFTA-landene har hovedformålet med frihandelsforhandlingene vært å stimulere til økt samhandel og økonomisk samarbeid mellom partene. Samtidig har det vært en målsetting å sikre næringslivet i EFTA-landene likeverdige handels- og konkurransevilkår som næringslivet i EU. Mexico inngikk i 1999 en frihandelsavtale med Det europeiske fellesskap.

Frihandelsavtalen og den bilaterale landbruksavtalen er to atskilte avtaleverk, men må ses på under ett som et samlet forhandlingsresultat bl.a. i relasjon til WTO, jfr. GATT artikkel XXIV. Avtalene er behandlet og inntatt som vedlegg til Stortingsproposisjon nr. 78 (2000-2001) Om samtykke til ratifikasjon av en frihandelsavtale med tilhørende vedlegg og protokoller mellom EFTA-statene og Mexico undertegnet i Mexico City 27. november 2000, lagt frem av Utenriksdepartementet.

Stortinget har samtykket i at avtalene kan tre i kraft. I samsvar med Stortingets vedtak, ratifikasjon ved kgl. res. av 22. juni 2001 og Nærings- og handelsdepartementets brev av 26. juni 2001, har Finansdepartementet den 10. juli 2001 bemyndiget Toll- og avgiftsdirektoratet til å iverksette de tollreduksjoner og øvrige tolladministrative tiltak som følger av avtalene.

Selv om opprinnelsesreglene i denne avtalen på mange punkter er identiske med de europeiske avtalene, har vi sett det som hensiktsmessig å gi en uttømmende fremstilling nedenfor. Imidlertid er bl.a. frihandelsavtalens listeregler samt landbruksprotokollens regler spesifikke for dette avtaleverket.

1.2 Ikrafttredelse

Frihandelsavtalen mellom EFTA-landene og Mexico ble satt i kraft med virkning fra 1. juli 2001 for samhandelen mellom Norge og Mexico.

Landbruksavtalen mellom Norge og Mexico settes i verk fra samme dato.

Frihandelsavtalen og den tilhørende bilaterale landbruksavtale iverksettes den 1. juli 2001 også for Liechtenstein og Sveits.

Avtalen vil bli iverksatt på et senere tidspunkt for så vidt gjelder Island. Nærmere orientering vil bli gitt. Avtalens kumulasjonsbestemmelser (jf. omtale av opprinnelsesreglene) gjelder således inntil videre ikke for Island.

Varer innført (innfortollet) til Norge den 1. juli 2001 og senere, som ved fremleggelse av tilfredsstillende opprinnelsesbevis kan dokumenteres å være opprinnelsesprodukter fra Mexico i henhold til disse avtalene, og som fyller de øvrige vilkår som er fastsatt i avtalene, kan innrømmes preferansetollbehandling med tilbakevirkende kraft i samsvar med de tollsatser som er avtalt iht gitte konsesjoner.

Tilsvarende gjelder for varer som pr 1. juli 2001 lå på tollager, frihavn, ol, og som fortolles (frigjøres fra tollvesenets befatning) etter nevnte dato.

1.3 Tolltariffen – preferansetollsatser

De preferansetollsatser som følger av de her inngåtte avtaler med Mexico, utgjør en del av den norske tolltariffen. I den nytrykte versjon av norsk tolltariff som blir gjeldende fra 1.1.2002 vil preferansesatsene for varer med opprinnelse i Mexico inntas i ”grønt vedlegg” sammen med preferansetollsatserne for de øvrige avtaleland.

1.4 GSP-systemet

Mexico har fra 14. mars 1972 vært akseptert som mottakerland for tollpreferanser i henhold til Det norske GSP-systemet - som gir visse tollpreferanser for varer med opprinnelse i utviklingsland. Ved at Mexico og EFTA-landene med virkning fra 1. juli 2001 har satt i kraft en gjensidig forpliktende frihandelsavtale, opphører GSP-systemet overfor Mexico.

Imidlertid, for å unngå praktiske problemer for varer som allerede er ”underveis” fra Mexico til Norge er det bestemt at Det norske GSP-systemet skal gjelde parallelt med frihandelsavtalen i en overgangstid på 3 måneder. Dette innebærer at varer med opprinnelse i Mexico som innføres til Norge under dekke av et GSP-sertifikat Formular A skal kunne kreves/tilstås GSP-preferansetollbehandling til og med 30. september 2001. Etter dette tidspunkt skal kun frihandelsavtalens (og landbruksavtalens) bestemmelser gjelde.

1.5 Praktisk informasjon

Direktoratet arbeider for tiden med et prosjekt for konsolidering av alle de eksisterende frihandelsavtalene. Dette vil resultere i at de (grønne) håndbøker som tidligere er laget og distribuert for andre frihandelsavtaler etter hvert tas ut av bruk. Det vil således antakelig ikke lages en egen håndbok beregnet på preferansesamhandelen mellom EFTA-landene og Mexico. Dette iverksettingsrundskrivet (”Melding fra direktoratet”) er imidlertid omfattende og inneholder også en del av avtalens tilhørende vedlegg, slik at det fullt ut gir grunnlag for vurdering av norske eksportvarers opprinnelsesstatus og de tollpreferanser som meksikanske opprinnelsesprodukter vil være berettiget til ved innførsel til Norge. De norske preferansetollsatserne fremkommer også av deklarasjonssystemet TVINN.

Den enkelte preferansetollsatser for innførsel av industrivarer til Mexico vil imidlertid ikke fremkomme av dette rundskrivet, da den aktuelle varelisten er alt for omfattende (hele tolltariffen). Tollkonsesjoner gitt av Mexico fremkommer av frihandelsavtalens ”Vedlegg V” - som er inntatt på sidene 350 til 795 i Stortingsproposisjon nr. 78 (2000-2001), jf. ellers etterfølgende avsnitt 6.2.

Direktoratet har tidligere distribuert et antall av St.prp. nr. 78 (2000-2001) til distrikts-tollstedene. Proposisjonen, som inneholder bl.a. hovedavtalen, samtlige varelistene,

bestemmelser vedrørende tollavtrapping og restriksjoner samt opprinnelsesregler, kan nyttes som oppslagsverk ved eventuelle spørsmål fra publikum – særlig mht hvilket tollavtrappingsregime som gjelder ved innførsel til Mexico. Avtalene blir offentlig kunngjort av Utenriksdepartementet etter vanlig prosedyre. Norske eksportører og andre næringsdrivende kan også bestille enkeltteksemplarer av den nevnte Stortingsproposisjonen ved henvendelse til Akademika, avd. for offentlige publikasjoner (tlf. 22 11 67 70). Direktoratet har også noen eksemplarer liggende for utdeling etter behov. Tollvesenet bes ellers veilede norske eksportører, importører og speditører/transportører på beste måte, bl.a. ved utdeling av dette særtrykk av ”Meldinger”. Ved henvendelser må norske eksportører kunne opplyses om bl.a. avtalens vareomfang og hvilke opprinnelsesregler som gjelder for konkrete produkter beregnet på eksport fra Norge til Mexico.

2. AVTALENES INNHOLD

a) Frihandelsavtalen EFTA-Mexico

Frihandelsavtalen mellom EFTA-landene og Mexico er bygget over samme lest som de fleste av EFTAs øvrige avtaler med tredjeland. Avtalen består av i alt 85 artikler og 21 vedlegg som er integrert i avtalen. Det er også undertegnet en tilleggsprotokoll - en ”Record of Understanding”.

Det er første gang EFTA iverksetter en ”oversjøisk” frihandelsavtale med et land utenfor Europa og Middelhavsområdet. Denne avtalen er dessuten en såkalt ”annengenerasjons-avtale” som foruten handel med varer også inneholder materielle forpliktelser for bl.a. tjenestehandel, investeringer og offentlige anskaffelser.

Av frihandelsavtalens (EFTA-avtalens) ulike vedlegg nevnes her:

Vedlegg I omfatter de opprinnelsesregler som gjelder for varehandelen under frihandelsavtalen, herunder de integrerte vedlegg med bl.a. listeregler (prosessregler) og mønster for opprinnelsesbevis.

Vedlegg II inneholder bestemmelser om territoriell anvendelse. Bestemmelsen gir Norge rett til å unnta Svalbards territorium fra anvendelse av avtalen med unntak for handelen med varer. Norge har ved ratifiseringen benyttet seg av denne retten.

Vedlegg III spesifiserer vareomfang og tollavtrapping for fisk og andre marine produkter omfattet av frihandelsavtalen.

Vedlegg IV spesifiserer visse varer under pos.nr. 35.06 og 38.24 til bruk som dyrefôr, som er unntatt tollavvikling ved innførsel til Sveits/Liechtenstein.

Vedlegg V spesifiserer tollavtrappingen ved innførsel av opprinnelsesprodukter til Mexico. Varene er i denne tollavviklingsplanen inndelt i forskjellige kategorier med ulike tollregimer.

Vedlegg VI gir Mexico rett til å opprettholde visse former for import-/eksport-restriksjoner for noen få nærmere spesifiserte produkter.

b) Norge/Mexico-avtalen for landbruksvarer

I tilknytning til frihandelsavtalen (for industrivarer) har det enkelte EFTA-land parallelt forhandlet bilaterale avtaler for handelen med landbruksprodukter. Den bilaterale landbruksavtalen mellom Norge og Mexico er inntatt til slutt i Stortingsproposisjonen.

Denne avtalen inneholder:

Vedlegg I - konsesjoner gjeldende ved innførsel til Mexico

Vedlegg II – konsesjoner gjeldende ved innførsel til Norge

Vedlegg III – opprinnelsesregler for anvendelse denne landbruksavtalen

Vedlegg IV – regler for gjensidig anerkjennelse av vareangivelser for visse drikkevarer.

c) Myndighetenes forpliktelser

Avtalepartenes tollmyndigheter har rett og plikt til å kontrollere at tollpreferanser kun blir innrømmet (beregnet) i samsvar med bestemmelsene i de to omtalte avtalene samt at andre tollmessige forhold blir overholdt. Vareomfanget i de to avtalene fremkommer av dette rundskrivet.

Preferansetollbehandling ved innførsel til Norge kan bare innrømmes (deklarerer og beregnes) for varer med såkalt frihandelsstatus (dvs ”opprinnelsesprodukter” som det er gitt konsesjoner for) som det foreligger tilfredsstillende opprinnelsesbevis for. Preferansesatsene utgjør som nevnt foran en integrert del av den norske tolltariffen ved at disse tollsatsene innarbeides i såkalt ”grønt vedlegg”.

Ved eksport fra Norge av varer som er preferanseberettiget i henhold til denne frihandelsavtalen skal tollvesenet i samsvar med fastlagte rutiner attestere varesertifikater EUR.1 og ellers kontrollere at slik attestasjon og annen utstedelse av opprinnelsesbevis skjer i samsvar med avtalens bestemmelser. Tollvesenets kontroller kan foretas på eksporttidspunktet for varene eller i etterhånd. Tollmyndighetene har rett til å kontrollere firmaenes regnskaper og alle forhold omkring produkter som det er utferdiget opprinnelsesdokumentasjon for. I Mexico vil opprinnelsesbevis Varesertifikater EUR.1 bli utstedt av en annen kompetent offentlig myndighet enn tollmyndighetene, benevnt: ”Secretaria de Economia”.

Tollmyndighetene i avtalelandene og den kompetente offentlige myndighet i Mexico skal gjensidig informere hverandre om bl.a. resultater fra etterkontroller av opprinnelsesbevis foretatt etter anmodning av kompetente myndigheter i en annen avtalepart.

3. FRIHANDELSOMRÅDET - EFTA/Mexico

I følge avtalen omfatter frihandelsområdet alle EFTA-landenes territorier (tollområder) og Mexico, dvs av følgende landområder:

Norge og Mexico samt Liechtenstein, Sveits og Island.

NB! Ifølge det opplyste vil avtalen settes i kraft på et senere tidspunkt (enn 1.7.2001) for Islands vedkommende. Nærmere underretning vil bli gitt.

Svalbards territorium er omfattet av avtalens bestemmelser kun for så vidt gjelder bestemmelsene relatert til handelen med varer (dvs tjenestehandel ol, med Svalbard er ikke dekket).

Den bilaterale landbruksavtalen er et selvstendig instrument og gjelder som nevnt foran kun for handelen mellom Norge og Mexico (innførsel og utførsel). De øvrige EFTA-landene har inngått tilsvarende bilaterale landbruksavtaler med Mexico.

4. VAREOMFANGET

4.1. Frihandelsavtalen omfatter handelen med industrivarer herunder fisk og andre marine produkter. I hht artikkel 4 i frihandelsavtalen EFTA-Mexico (heretter kalt Avtalen) skal denne gjelde for:

a). Produkter som hører under kapitlene 25 til 98 i HS-nomenklaturen (tolltariffen), unntatt de varer som er oppført i vedlegg 1 til WTO-avtalen om jordbruk.

HS-kapittel 98 gjelder kun ved innførsel til Mexico av enkelte varer underlagt spesielle importregimer.

Vedlegg 1 til WTO-avtalen omfatter varer som iht WTO er definert som landbruksvarer. Denne definisjonen omfatter også noen få varer innenfor det som normalt betegnes som industrikapitlene i tolltariffen - HS-kapittel 25 – 97 (bl.a. innen kap. 29, 33, 35, 38, 41, 43, 50, 51, 52 og 53). De fleste av disse unntaksvarerne er imidlertid gjeninntatt i den bilaterale landbruksavtalen, slik at det totalt sett kun er noen få unntak innenfor kap. 25 – 97 ved innførsel til Norge, jf. avsnitt 6.1.

Ved innførsel til Norge er de aktuelle produkter under kapitlene 25 – 97 tollfrie (ad landbruksvarerne, se nedenfor).

Ved innførsel til Mexico vil ca 50% av industrivarerne være tollfrie fra avtalens iverksetting, mens de øvrige varer vil være gjenstand for tollavtrapping frem til 1. januar 2007.

b). Fisk og andre marine produkter som er oppført i Vedlegg III til Avtalen.

Ved innførsel til Norge er vareomfanget de produkter som er oppført i Tabell 1 til vedlegg III, og som hører under pos.nr. ex 02.08, kap. 3, pos.nr. 15.04, ex 15.16, ex 16.03, 16.04, 16.05, ex 23.01 og ex 23.09. Varene er tollfrie ved innførsel til Norge.

Ved innførsel til Mexico er det etablert overgangsordninger for tollavviklingen, jf. avsnitt 6.2.

4.2. Den bilaterale landbruksavtalen omfatter handelen med landbruksprodukter mellom Norge og Mexico. Denne avtalen omfatter både bearbejdede landbruksprodukter og såkalte basis landbruksvarer. På grunn av at partene i denne avtalen har valgt å følge WTO-definisjonen for landbruksvarer, omfatter denne landbruksavtalen også enkelte produkter som normalt tilhører ”industrikapitlene” for eksempel enkelte varer i kapitlene 29 – 53. Det er kun de varer som er positivt nevnt som er omfattet av de omforente konsesjoner, jf. avsnitt 6.

5. IMPORT-/EKSPORTRESTRIKSJONER

Partene er enige om at eksisterende import- og eksportrestriksjoner i form av kvoter eller lisenser ol skal avskaffes ved Avtalens iverksettelse. Ingen nye slike restriksjoner skal innføres i samhandelen mellom EFTA-landene og Mexico.

I henhold til Avtalens artikkel 7, er imidlertid Mexico innrømmet enkelte unntak og overgangsbestemmelser for spesielt nevnte varer. Dette gjelder bl.a. enkelte petroleumsprodukter, motorer og motorkjøretøyer samt enkelte brukte varer. ***Disse varene fremkommer av vedlegg 5 til dette rundskriv.***

6. TOLLPREFERANSENE

6.1 Innførsel til Norge

a) Frihandelsavtalen

Fra Avtalens ikrafttredelse skal produkter som er opprinnelsesprodukter fra Mexico, i henhold til Avtalen være tollfrie ved innførsel til Norge. Dette gjelder alle industriprodukter samt fisk og andre marine produkter. For vareomfang, se avsnitt 4 punkt a) og b).

NB!! For alle produkter som er definert som ”landbruksprodukter” iht WTO er imidlertid norske konsesjoner gitt i egen bilateral landbruksavtale mellom Norge og Mexico, se nedenfor under bokstav b).

Nærmere om grunnlaget for tollpreferansene

Direkte innførsel

For produkter fra Mexico med opprinnelse etter Avtalen som innføres til Norge ledsaget av et opprinnelsesbevis (Varesertifikat EUR.1 eller fakturaerklæring) utstedt eller utferdiget i Mexico, kan Avtalens preferansetollsats (”Mexico-satser”) anvendes fra 1. juli 2001. Dette gjelder også produkter fra Mexico som etter bearbeidelse der og kumulasjon med materialer med opprinnelse i EFTA-land får opprinnelse i Mexico.

Produkter fra Mexico som etter bearbeidelse der og kumulasjon med materialer med opprinnelse i EFTA-land har opprinnelse etter Avtalen i et EFTA-land, kan ved innførsel til Norge innrømmes samme tollpreferanse som ved direkte innførsel fra et annet EFTA-land. Det er forutsatt at varene er ledsaget av et Varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring hvorav fremkommer at opprinnelsesland er det aktuelle EFTA-land. Dette gjelder også opprinnelsesprodukter fra et EFTA-land som kun re-eksporteres fra Mexico i uendret stand.

Innførsel via andre EFTA-land

For produkter som etter bearbeidelse i et annet EFTA-land og kumulasjon der med materialer med opprinnelse i Mexico har opprinnelse etter Avtalen i Mexico, kan Avtalens preferansetollsats (”Mexico”) anvendes. Det er forutsatt at varene er ledsaget av et Varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring utstedt i det aktuelle EFTA-land hvorav fremkommer at varene har opprinnelse i Mexico. Dette gjelder også produkter med opprinnelse i Mexico som kun re-eksporteres fra et annet EFTA-land i uendret stand.

Produkter som etter bearbeidelse i et annet EFTA-land og kumulasjon der med materialer med opprinnelse i Mexico har opprinnelse etter Avtalen i et EFTA-land, kan ved innførsel til Norge innrømmes samme tollpreferanse som ved direkte innførsel fra et annet EFTA-land. Det er forutsatt at varene er ledsaget av et Varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring hvorav fremkommer at opprinnelsesland er det aktuelle EFTA-land.

b) Den bilaterale landbruksavtalen

Den bilaterale landbruksavtalen mellom Norge og Mexico omfatter både basislandbruksvarer og såkalte bearbeidede landbruksprodukter. Videre omfatter denne avtalen også enkelte produkter i tolltariffens kapitler 25 – 53 som anses som landbruksprodukter iht definisjon gitt av WTO. De produkter som det er gitt tollkonsesjon for ved innførsel til hhv Norge eller Mexico, må være positivt nevnt i denne avtalen.

I landbruksavtalen er det vist til at enkelte horisontale bestemmelser i frihandelsavtalen får tilsvarende anvendelse for de aktuelle landbruksprodukter. Det er videre inntatt et eget vedlegg med opprinnelsesregler gjeldende for disse produktene.

Av de landbruksvarer som er omfattet av WTO-definisjonen innenfor tolltariffens kapitler 25 – 53, er det kun følgende varer som ikke er omfattet av preferansebestemmelsene ved innførsel til Norge: varenr. 3501.1000, 3501.9010, pos. 53.02, varenr. 3505.1001, 3505.1009, 3823.1110,, 3823.1210, 3823.1310, 3823.1910, 3823.7010.

De landbruksprodukter som er omfattet av den bilaterale landbruksprotokollen mellom Norge og Mexico og som er positivt oppført i Vedlegg II til landbruksavtalen, kan ved innførsel til Norge fra iverksetningstidspunktet 1. juli 2001 innrømmes tollfrihet eller tollreduksjon i samsvar med de tollsatsene som er angitt. Preferansetollsatsene er innlagt i tollekspedisjonssystemet - TVINN.

Det vises til Vedlegg 2 til dette rundskriv.

Opprinnelsesregler

Det er forutsatt at kravene til opprinnelse mv som fastlagt i de særlige opprinnelsesregler som er inntatt i Vedlegg III til landbruksavtalen er oppfylt. For disse produkters vedkommende gjelder regelen om ”direkte forsendelse” samt i vesentlig grad hovedprinsippet om at varene ”i sin helhet” skal være fremstilt i Mexico for å få opprinnelsesstatus. Det er tillatt med bilateral kumulasjon (Norge-Mexico). For noen produkter er det etablert listeregler. Som opprinnelses-

bevis benyttes varesertifikat EUR.1 eller fakturaerklæring iht bestemmelsene i Vedlegg I til selve frihandelsavtalen. De særlige opprinnelsesregler for landbruksproduktene er inntatt som ***Vedlegg 4 til dette rundskriv.***

6.2 Innførsel til Mexico

a) Frihandelsavtalen

Industriprodukter, unntatt fisk og andre marine produkter

Ved eksport til Mexico av **industrivarer** med opprinnelse (opprinnelsesstatus) i et EFTA-land, herunder Norge, skal Mexico innrømme EFTA-statene preferansetollbehandling fra iverksettningstidspunktet for avtalen. Varene er inndelt i ulike kategorier, hvorefter ca. 50% av vareomfanget vil være gjenstand for tollfrihet allerede fra datoen for avtalens ikrafttredelse (01.07.2001). Disse varer er benevnt kategori "A". De øvrige varer (kategorier) vil være gjenstand for tollavtrapping i henhold til omforente tidsplaner, hvorefter de mest sensitive varene skal ha oppnådd tollfrihet innen 1. januar 2007. Da de aktuelle varelistene i prinsippet omfatter hele tolltariffen, kan listene ikke inntas i dette rundskrivet. Varelistene og de ulike produktkategorier kan imidlertid lett finnes i "Vedlegg V" til Avtalen, inntatt i Stortingsproposisjon nr. 78 på sidene 350 til 795. Nevnte St.prp. kan skaffes bl.a. fra A/S Akademi. Lokale tollmyndigheter vil også kunne være behjelpelig med å finne ut hvilken tollavtrapping som gjelder for den enkelte vare ved innførsel til Mexico.

NB!! For alle produkter som er definert som "landbruksprodukter" iht WTO er imidlertid norske konsesjoner gitt i egen bilateral landbruksavtale mellom Norge og Mexico, se nedenfor under bokstav b).

Fisk og andre marine produkter

Ved eksport fra Norge og de andre EFTA-landene av **fisk og andre produkter fra havet** (opprinnelsesprodukter) skal Mexico innrømme EFTA-landene preferansetollbehandling i henhold til avtalte overgangsbestemmelser. For varer under kategori "1" skal det gis tollfri innførsel allerede fra avtalens iverksetting. De øvrige varer benevnt kategori "2", "3" og "4a" gis tollfrihet etter en overgangstid på hhv 3, 8 og 9 år. Spesielt sensitive varer under kategori "4" har en overgangstid på 10 år. For varer under kategori "5" gjelder spesielle bestemmelser. Hvalprodukter er forbudt innført til Mexico (og Sveits/Liechtenstein) iht CITES-konvensjonen. Forhandlingsresultatene på dette området er ansett for gode for norsk fiskerinæring. ***Det vises til Vedlegg 1 til dette rundskriv.***

b) Den bilaterale landbruksprotokollen

Den bilaterale landbruksavtalen mellom Norge og Mexico omfatter både basislandbruksvarer og såkalte bearbejdede landbruksprodukter. Videre omfatter denne avtalen også enkelte produkter i tolltariffens kapitler 25 – 53 som anses som landbruksprodukter iht definisjon gitt av WTO. De produkter som det er gitt tollkonsesjon for ved innførsel til hhv Norge eller Mexico, må være positivt nevnt i denne avtalen.

I landbruksavtalen er det vist til at enkelte horisontale bestemmelser i frihandelsavtalen får tilsvarende anvendelse for de aktuelle landbruksprodukter. Det er videre inntatt et eget vedlegg med opprinnelsesregler gjeldende for disse produktene.

De landbruksprodukter som er omfattet av den bilaterale landbruksprotokollen mellom Norge og Mexico og som er oppført i Vedlegg I til landbruksavtalen, kan ved innførsel til Mexico fra iverksettningstidspunktet 1. juli 2001 innrømmes tollfrihet eller tollreduksjon i samsvar med de tollavtrappingsplaner som er avtalt. I henhold til det avtalte er det 4 varekategorier hvorav kategori "1" gis tollfrihet fra avtalens ikrafttredelse. Kategoriene "2", "3" og "4" gis tollfrihet

etter hhv 3, 8 og 10 år. I tillegg er det en kategori ”6” omfattende noen få varer som Mexico skal gi minst 50% reduksjon ut fra gjeldende MFN tollsats. *Det vises til Vedlegg 3 til dette rundskriv.*

Opprinnelsesregler

Det er forutsatt at kravene til opprinnelse mv som fastsatt i de særlige opprinnelsesregler som er inntatt i Vedlegg III til landbruksavtalen er oppfylt. For disse produkters vedkommende gjelder regelen om ”direkte forsendelse” samt i vesentlig grad hovedprinsippet om at varene ”i sin helhet” skal være fremstilt i Norge for å få opprinnelsesstatus. Det er tillatt med bilateral kumulasjon (Norge-Mexico). For noen produkter er det etablert listeregler. Som opprinnelsesbevis benyttes varesertifikat EUR.1 eller fakturaerklæring iht bestemmelsene i Vedlegg I til frihandelsavtalen.

Enkelte horisontale bestemmelser i frihandelsavtalen, som definisjoner, utilstrekkelig bearbeiding, bokføringsmessig atskillelse av materialer, tollrestitusjon, samarbeidsmetoder og ”forklarende anmerkninger”, har tilsvarende gyldighet for denne bilaterale landbruksavtalen. De særlige opprinnelsesregler for landbruksproduktene er inntatt som *Vedlegg 4 til dette rundskriv.*

7. VILKÅR FOR PREFERANSETOLLBEHANDLING

Opprinnelsesreglene i Vedlegg I til Avtalen og bestemmelser i nasjonal lovgivning, fastlegger de vilkår som må være oppfylt for at produkter skal være berettiget til preferansetollbehandling i samhandelen mellom EFTA-landene og Mexico.

Betingelsene for at et produkt skal være gjenstand for preferansetollbehandling ved innførsel til Norge, er i korte trekk følgende:

1. Krav om preferansetollbehandling må settes frem av importøren (deklaranten) ved tollbehandlingen (fortollingen) av produktene.
2. Produktene må inngå i Avtalens vareomfang (dvs at varene må være omfattet av avtalen).
3. Produktene må være fremstilt i frihandelsområdet i samsvar med opprinnelsesreglene inntatt i Vedlegg I til Avtalen.
4. Bestemmelser gitt i Vedlegg I om forbud mot tilbakebetaling av - eller fritak for - toll må være overholdt.
5. Forsendelsesregelen fastsatt i Vedlegg I må være overholdt.
6. Det må foreligge tilfredsstillende opprinnelsesbevis for produktene i form av et Varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring.

Bestemmelsene i den bilaterale landbruksavtalen har tilsvarende gyldighet, men må anvendes med nødvendige tillempninger.

8. NÆRMERE OM BETINGELSENE FOR PREFERANSETOLLBEHANDLING

8.1 Krav om preferansetollbehandling

Krav om preferansetollbehandling skal av importøren (deklaranten) settes frem ved fortollingen i rubrikk 36 på Enhetsdokumentet (innførselsdeklarasjonen). Rubrikken skal alltid være utfylt. Ved elektronisk deklarasjon gjelder de bestemmelser om tolldeklarasjon mv som er fastsatt for bruk av det automatiserte tollsystemet TVINN. Se særskilt utgitte ”veiledere” for tolldeklarasjon av varer i Norge (innførsel og utførsel).

Dersom det ved fortollingen foreligger tilfredsstillende opprinnelsesbevis for varene, skal krav om preferansetollbehandling fremsettes ved at det i rubrikk 36 på Enhetsdokumentet anføres ”P” for varer som er opprinnelsesprodukter fra Mexico. Preferansetollsats for Mexico kan benyttes (deklarerer) ved fortollingen.

Hvis krav om preferansetollbehandling ikke er fremsatt på Enhetsdokumentet, dvs. at rubrikk 36 er besvart med ”Nei”, skal det ikke gis (deklarerer) preferansetollbehandling ved fortollingen selv om tilfredsstillende opprinnelsesdokumentasjon blir fremlagt (foreligger). Tollvesenet bør imidlertid i slike tilfeller, så vidt mulig, gjøre importøren oppmerksom på uoverensstemmelsen slik at eventuell rettelse kan foretas før fortolling av varene finner sted.

Dersom tilfredsstillende opprinnelsesdokumentasjon ikke foreligger ved fortollingen av varene, må importøren (deklaranten) anføre ”JA” i rubrikk 36 for å være berettiget til preferansetollbehandling (tollrefusjon) på grunnlag av senere fremlagt gyldig opprinnelsesdokumentasjon. Det forutsettes at deklaranten (vareeieren) har kjennskap til - eller ut fra praksis ol har god grunn til å anta - at det dreier seg om varer som har opprinnelsesstatus i henhold til denne Avtale. I disse tilfeller beregnes (deklarerer) toll etter ordinær tollsats (hvis ikke andre dispensasjonshjemler foreligger). Tidsfrist iht pkt. 5.2.2. i gjeldende tollovforskrift for senere fremleggelse av gyldig opprinnelsesdokumentasjon med søknad til lokal tollmyndighet om tollrefusjon (omberegning), er 3 år regnet fra fortollingstidspunktet.

Dersom deklaranten (vareeieren) bestemt kjenner til at de aktuelle produkter ikke har opprinnelsesstatus i henhold til denne Avtale, skal preferansetollbehandling ikke kreves. Rubrikken fylles ut med ”NEI”. Ordinær toll beregnes (deklarerer) ved fortollingen. I tilfeller der rubrikken er besvart med ”NEI”, men opprinnelsesdokumentasjon på et senere tidspunkt likevel blir fremlagt for tollvesenet sammen med søknad om tilbakebetaling av toll, er tolldistriktssjefen i det enkelte tolldistrikt bemyndiget til å vurdere innrømmelse av preferansetollbehandling dersom tollvesenet på grunnlag av annen fremlagt dokumentasjon ikke finner grunn til å betvile at varene er opprinnelsesprodukter i samsvar med Avtalens Vedlegg I.

8.2 Opprinnelsesreglene

a) Generelt

Opprinnelsesreglene, som er inntatt i Vedlegg I til Avtalen, tilsvarer materielt reglene i EFTAs frihandelsavtaler med landene i Sentral- og Øst-Europa tilknyttet systemet med ”europeisk kumulasjon”, oppdatert pr. 1.1.2001. Bestemmelsene inneholder således bl.a. generell toleranseregulering samt regler om autorisasjon for bokføringsmessig atskillelse av materialer og godkjent eksportør. Disse opprinnelsesregler inneholder imidlertid ikke såkalt avvik fra territorialitetsprinsippet (outward processing), samtidig som det er en tidligere versjon av reglene for såkalt ”minimale bearbeidingsprosesser”.

Når det gjelder kumulasjon, gir opprinnelsesreglene kun adgang til bilateral kumulasjon mellom de parter som er tilknyttet denne frihandelsavtalen, jf. avsnitt 3.

Den bilaterale landbruksavtalen gir anledning til kumulasjon mellom Norge og Mexico.

De såkalte ”no-drawback” bestemmelsene innebærer at det er forbud mot restitusjon av – eller fritak for – toll av ethvert slag for ikke-opprinnelsesmaterialer medgått til fremstilling av et produkt som det utferdiges opprinnelsesbevis for. Denne bestemmelsen trer imidlertid først i kraft pr. 1. januar 2003.

Bestemmelsene knyttet til opprinnelsesbevis er stort sett de samme som gjelder i de europeiske frihandelsavtalene. Varesertifikater EUR.1 utstedt i Mexico vil imidlertid ikke bli attestert av tollmyndighetene, men av en annen offisiell myndighet benevnt: ”Secretaria de Economia”. Dette organet vil også være ansvarlig for etterkontroller (verifikasjoner) av opprinnelsesbevis i Mexico.

NB!! Det er videre viktig å merke seg at ved bruk av varesertifikater EUR.1 ved eksport fra Norge til Mexico, skal varens posisjonsnummer i tolltariffen (4 siffer) anføres ut for hvert oppgitt vareslag i varesertifikatets rubrikk 8 (se ytterligere detaljer under pkt. 9.2).

Det er i Tillegg 2 til Vedlegg I etablert produkt-spesifikke regler (listeregler) for alle varer som er omfattet av frihandelsavtalen samt alternative prosessregler. De produkt-spesifikke reglene er gjennomgående noe mer liberale enn de tilsvarende europeiske reglene. Dette gjelder bl.a. noen fiskeprodukter samt for visse produkter innenfor områdene kjemiske produkter, tekstilvarer, fottøy og maskiner.

Det er videre viktig å merke seg at for visse tekstilvarer og fottøy er det i et eget Tillegg 2 (a) inntatt et sett av mer liberale produkt-spesifikke regler som på visse vilkår bl.a. åpner for prosesser som hhv farging, belegging og flammehemmende behandling av importerte tekstilmetervarer samt bruk av importerte metervarer (stoffer) til produksjon av ferdige klær og enkelte andre tekstilvarer. Det er også en spesiell regel for produksjon av visse typer fottøy (sko).

NB ! De liberale opprinnelsesregler i Tillegg 2 (a) kan kun benyttes for produksjon av varer som kan eksporteres til Mexico i mindre kvanta innenfor årlige totalkvoter for EFTA-landene samlet og som tildeles av meksikanske myndigheter på søknad. Tilsvarende gjelder for eksport fra Mexico til EFTA-landene Det vises til etterfølgende punkt d).

Norske produsenter/eksportører bør kontrollere hvilke regler som gjelder for det enkelte eksportprodukt iht denne avtalen.

Opprinnelsesreglene er i sin helhet inntatt som Vedlegg 6 til dette rundskriv.

Det vises ellers til etterfølgende detaljer:

Opprinnelsesreglene er delt inn i to hoveddeler - de materielle artikler og listen over spesielle bearbeidingsprosesser som kreves for visse varer (produkt-spesifikke regler). Visse viktige definisjoner fremkommer av artikkel 1.

Det må innenfor avtaleområdet foretas en viss grad av produksjon for at en vare skal anses å ha opprinnelsesstatus i et EFTA-land (for eksempel i Norge) eller i Mexico. Med produksjon forstås all slags bearbeiding eller foredling herunder sammensetting og montering eller spesielle prosesser, dog unntatt slike minimale prosesser som er nevnt i artikkel 6 i Vedlegg I (utilstrekkelig bearbeiding).

b) Oppnåelse av opprinnelsesstatus

Et produkt oppnår opprinnelsesstatus (med berettigelse til preferansetollbehandling) i et EFTA-land (Norge) eller i Mexico såfremt det er produsert der i samsvar med opprinnelseskriteriene nedfelt i artikkel 2 i Vedlegg I.

Hovedregelen i nevnte artikkel 2 er at et produkt må være enten:

- a. **fremstilt i sin helhet** i et EFTA-land (Norge) eller i Mexico i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 i Vedlegg I;
- b. fremstilt i et EFTA-land (Norge) eller i Mexico av materialer som ikke er fremstilt i sin helhet der, forutsatt at disse materialer har gjennomgått **tilstrekkelig bearbeidelse eller foredling** i et EFTA-land eller i Mexico i henhold til artikkel 5 i Vedlegg I; eller
- c. fremstilt i et EFTA-land (Norge) eller i Mexico **utelukkende fra materialer som kvalifiserer som opprinnelsesprodukter** ifølge dette vedlegget.

c) Produkter fremstilt i sin helhet

Hvilke produkter som er ”fremstilt i sin helhet” i en avtalepart (f.eks. Norge) fremkommer av artikkel 4 i Vedlegg I.

Dette er eksempelvis mineralske produkter som er utvunnet av avtalepartenes jord eller havbunn, vegetabiliske produkter som er høstet der, produkter av levende dyr som er alet der, produkter fra jakt og fiske, produkter fra sjøfiske, mv.

d) Produkter tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet

Hvilke produkter som er ”tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet” i en avtalepart fremkommer av artikkel 5 i Vedlegg I. Hovedregelen i nevnte artikkel 5 er at det ferdige produktet anses som tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet når vilkårene fastsatt for det enkelte produkt i listen i Tillegg 2 til Vedlegg I er oppfylt.

NB!! Det er utformet ”listeregler” for alle varer omfattet av frihandelsavtalen selv om ikke alle varer nødvendigvis er omfattet av Avtalens vareomfang. Tollpreferansene avgjøres av de avtalte konsesjoner.

Produkt-spesifikke regler

Av den ordinære prosess-listen (listereglene) i Tillegg 2 til Vedlegg I fremkommer for det enkelte aktuelle produkt alle de krav til bearbeidelse eller foredling som må utføres på ikke-opprinnelsesmaterialer som benyttes til fremstillingen av det ferdige eksportproduktet. Listen kan eksempelvis inneholde krav om at alle anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer blir å tariffere under en annen tollposisjon i HS-nomenklaturen (tolltariffen) enn den posisjon som det ferdige produktet hører under. Det kan også være verdibegrensninger (f.eks. en 40%-regel) for anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer eller spesifikke produksjonskriterier (f.eks. ”produksjon fra garn”).

Som nevnt foran er det i denne avtalen også en spesiell liste over mer liberale produkt-spesifikke regler for visse tekstilvarer og sko inntatt i Tillegg 2 (a) til Vedlegg I. Disse mer liberale opprinnelsesregler kan imidlertid kun benyttes for varer underlagt kvotebegrensning ved innførsel til hhv Mexico eller til en EFTA-stat.

Tillegg 2 (a) er delt inn i 3 avsnitt – benevnt hhv Note 1, 2 og 3, hvor vareomfang, opprinnelsesregler for det enkelte produkt samt kvotebegrensning fremkommer. I tillegg til trykking, tillates det på visse vilkår bl.a. farging, belegging og flammehemmende behandling av enkelte stoffer. For EFTA-landene er dette et prinsipielt gjennombrudd selv om kvotene nå er relativt små. Det er imidlertid enighet om at man kan diskutere eventuell øking av disse kvotene på et senere tidspunkt (3 år etter avtalens iverksetting).

Note 1 dekker visse vevnader/stoffer som kan oppnå opprinnelsesstatus gjennom hhv trykking, farging, belegging eller flammesikring innenfor gitte forutsetninger. Årlig kvote av ferdigvarer er fastsatt til 2 millioner US dollar ved innførsel til hhv Mexico og EFTA-landene.

Note 2 dekker visse klær og ferdige tekstilvarer som med enkelte unntak kan oppnå opprinnelsesstatus gjennom posisjonsskifte (dvs man kan benytte vevnader/stoffer som ikke har opprinnelse). Årlig kvote av ferdigvarer er fastsatt til 2 millioner US dollar ved innførsel til hhv Mexico og EFTA-landene.

Note 3 dekker visse fottøy (sko) under posisjon 64.03 som kan oppnå opprinnelsesstatus ved ”fremstilling fra enhver posisjon unntatt fra sammensatte overdelar festet til bindsåler eller til andre sålekomponenter under posisjon 64.06”. Årlig kvote av ferdigvarer ved innførsel til Mexico er fastsatt til 25.000 par med minstepris over 25 US dollar pr par i tollverdi. Ved innførsel til EFTA-landene gjelder tilsvarende kvantum, men det er ingen minstepris.

Ved eventuell anvendelse av denne ordningen innenfor gitte kvoter, må aktuelt opprinnelsesbevis (fakturaerklæringen eller rubrikk 7 i varesertifikatet EUR.1) påføres uttrykket ”Oppfyller Note 1 [alt.: Note 2 eller 3] i Tillegg 2 (a)”, på norsk, engelsk eller et av avtalelandenes offisielle språk. Eksempelvis for Note 2 vil dette være følgende:

På engelsk: ”Meet Note 2 Appendix 2 (a)”.

På spansk: ”Cumple con la Nota 2 del Apendice 2 (a)”.

På norsk: ”Oppfyller Note 2 i Tillegg 2 (a)”.

På fransk: ”Selon Note 2 Appendice 2 (a)”.

På tysk: ”Enspricht Bemerkung 2 von Beilage 2 (a)”.

På italiensk: ”Correspond all Nota 2 del Apendice 2 (a)”.

Mexico vil tildele disse tariffkvotene på søknad etter ”først til mølla” prinsippet til importører og eksportører. Interesserte firmaer (importører/eksportører) kan henvende seg til kompetent myndighet (Secretaria de Economia, Mexico), ved fremleggelse av faktura, pro-forma faktura eller Bill of lading sammen med søknaden. Den kompetente myndighet vil ved eventuell tildeling utstede et sertifikat som beviser berettigelse til tildelt kvote (”certificate of eligibility”). Dette skal deretter kunne fremlegges for meksikanske myndigheter ved innførsel eller utførsel av de aktuelle varer.

For norske produsenter/eksportører som ønsker å benytte denne muligheten til å produsere og eksportere nevnte varer ved å benytte disse mer liberale opprinnelsesreglene, synes det mest praktisk at kontakt tas med den lokale importøren/kjøperen av varene i Mexico – som så må søke fremskaffet slikt ”kvotebevis” fra den kompetente myndighet (”certificate of eligibility”). En mal for slikt sertifikat finnes i direktoratet, hvorav kopi eventuelt kan tilsendes (faks) interesserte på anmodning. Dette sertifikatet skal imidlertid kun fremlegges ved import/eksport av varer i Mexico. Imidlertid, ved senere utstedelse av opprinnelsesbevis for aktuelle eksportvarer (herunder fra Norge), må opprinnelsesbeviset påføres slikt uttrykk som nevnt ovenfor.

e) Bilateral kumulasjon

Ifølge artikkel 3 i Vedlegg I tillates såkalt ”bilateral kumulasjon”. Dette innebærer at opprinnelsesmaterialer fra en annen avtalepart (Mexico eller ethvert EFTA-land) kan nyttes fullt ut i en produksjonsprosess uten å måtte tilfredsstille kravet om posisjonsskifte eller de listeregler som er fastsatt i Tillegg 2 for det ferdige produktet. Slike materialer trenger gjennom denne kumulasjonsmuligheten ikke å gjennomgå tilstrekkelig bearbeidelse eller foredling for å få opprinnelse i vedkommende land (eksempelvis Norge eller Mexico), men må gjennomgå bearbeidelse utover de utilstrekkelige prosessene nevnt i artikkel 6.

I tilfeller hvor de anvendte kumulasjonsmaterialer *ikke* gjennomgår bearbeidelse eller foredling utover slik utilstrekkelig bearbeidelse som fremkommer av artikkel 6, avgjøres varens opprinnelsesland på basis av det tilførte (kumulerte) materialet som har den høyeste tollverdien av slike opprinnelsesmaterialer som har medgått til produksjonen av ferdigvaren; eventuelt dersom tollverdien ikke kan er kjent eller kan påvises, på basis av det materialet som har den høyeste påviselige pris som er betalt for de anvendte (kumulerte) materialene i det aktuelle landet.

Kumulasjon med opprinnelsesprodukter fra Island iverksettes fra det tidspunkt Avtalen trer i kraft for Island.

f) Diagonal kumulasjon

NB!! Det er i denne avtalen ikke etablert noen former for ”diagonal kumulasjon” med land som ikke er part i Avtalen. Således, for ordens skyld gjøres oppmerksom på at produkter fra EF eller andre frihandelspartnere, med eller uten opprinnelsesstatus, blir å anse som tredjelandsvarer (”ikke-opprinnelsesprodukter”) i relasjon til denne frihandelsavtalen.

g) Toleranseregel

I artikkel 5 nr. 3 i Vedlegg I er det innført en såkalt generell toleranseregel på 10%. Denne regelen innebærer at det - på visse vilkår - kan benyttes ikke-opprinnelsesprodukter som det i henhold til en gitt listeregel i Tillegg 2 egentlig ikke skulle være lov å benytte. En forutsetning er at verdien av disse materialene ikke overstiger 10% av ferdigvarens "pris fra fabrikk". Eventuelle prosentregler i lista (f.eks. en 40%-regel) er imidlertid absolutte og kan ikke overskrides ved bruk av den generelle toleranseregelen.

Eksempelvis, dersom en listeregel krever at alle anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer skal skifte posisjonsnummer, medfører bestemmelsen (toleranseregelen) i artikkel 5 nr. 3 at ikke-opprinnelsesmaterialer som ikke skifter posisjon likevel kan benyttes, forutsatt at verdien av disse materialene ikke overstiger 10% av ferdigvarens pris fra fabrikk.

Eksempelvis, dersom en listeregel krever at alle anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer skal skifte posisjonsnummer og i tillegg begrenser totalverdien av alle anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer til 30%, medfører bestemmelsen (toleranseregelen) i artikkel 5 nr. 3 at ikke-opprinnelsesmaterialer som ikke skifter posisjon likevel kan benyttes forutsatt at verdien av disse produktene ikke overstiger 10% av ferdigvarens pris fra fabrikk, samtidig som alle øvrige anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer ikke må overstige 20% av ferdigvarens fritt fabrikk pris.

Den generelle toleranseregelen kan kun anvendes på materialer som har vært gjenstand for bearbeidelse/foredling utover minimale prosessene nevnt i artikkel 6 i Vedlegg I. Videre kan denne bestemmelsen ikke anvendes for å oppfylle listeregler for tekstilvarer som hører under kapitlene 50 til 63 i tolltariffen.

Tekstilvarer har imidlertid særlige toleranser gitt i Tillegg 1 til Vedlegg I:

For tekstilprodukter som det ved fotnoter i prosess-listen i Tillegg 2 til Vedlegg I er henvist til Anmerkning 5 i Tillegg 1, gjelder ikke vilkårene fastsatt i kolonne 3 i listen for det aktuelle sluttproduktet (ferdigvaren) for basis-tekstilmaterialer anvendt ved fremstillingen av dette produktet som til sammen utgjør **8%** eller mindre av den totale vekten av alle basis-tekstilmaterialene som er benyttet til fremstillingen av produktet (basis-tekstilmaterialer er definert i Tillegg 1). For varer nevnt i Anmerkning 5.3 og 5.4 gjelder særlige regler.

For tekstilprodukter som det ved fotnoter i prosess-listen i Tillegg 2 til Vedlegg I er henvist til Anmerkning 6 i Tillegg 1, kan tekstilmaterialer, med unntak av fôr og skredderlerret, som ikke tilfredstiller regelen fastsatt i kolonne 3 i listen for det aktuelle sluttproduktet (ferdigvaren) likevel anvendes forutsatt at slike tekstilmaterialer skifter posisjon og verdien av dem ikke overstiger 8% av ferdigvarens pris fra fabrikk.

h) Opprinnelsesland

Opprinnelsesland for en vare skal være det land/område hvor varen er produsert og har oppnådd opprinnelsesstatus i medhold av opprinnelsesreglenes artikkel 2. Det samme gjelder ved anvendelse av kumulasjonsbestemmelsene i artikkel 3 såfremt de berørte materialene er bearbeidet utover de minimale prosessene nevnt i artikkel 6.

Et opprinnelsesprodukt fra en avtalepart, som senere re-eksporteres i uendret stand fra en annen avtalepart eller som i den sistnevnte avtalepart ikke har gjennomgått noen bearbeidelse eller foredling utover de minimale prosessene nevnt i artikkel 6, beholder ved eksporten sitt (opprinnelige) opprinnelsesland og status som opprinnelsesprodukt.

Imidlertid, ved anvendelse av kumulasjonsbestemmelsene i Vedlegg I artikkel 3 nr. 3, når to eller flere benyttede materialer fra andre avtaleparter ikke er bearbeidet utover de minimale prosessene nevnt i artikkel 6, skal opprinnelseslandet fastsettes ut fra den avtalepart som har bidratt med den

høyeste tollverdien (eller første påviselige pris) av de produkter det er kumulert med i forbindelse med tilvirkningen av det endelige produktet.

8.3 Territorialitetsprinsippet

For at en vare skal kunne gis preferansetollbehandling ved innførsel, må den ha oppnådd preferanseopprinnelse i én av statene som er part i avtalen. Dette innebærer at varen må være produsert uten avbrudd innen territoriet til én av avtalepartene. Dette er hovedregelen som er fastsatt i artikkel 12 nr. 1 til Vedlegg I.

I henhold til artikkel 12 nr. 2 må en opprinnelsesvare som er utført fra en avtalepart til et annet land (ikke avtaleland), ved eventuell senere gjeninnførsel anses som et ikke-opprinnelsesprodukt, med mindre det kan tilfredsstillende godtgjøres overfor tollvesenet at varen er den samme som den som i sin tid ble utført samt at varen ikke har gjennomgått noen bearbeidelse i utlandet utover det som har vært nødvendig for bevare den i god tilstand.

NB!! Det er i denne frihandelsavtalen ikke inntatt bestemmelser om *avvik fra territorialitetsprinsippet*.

8.4 Forsendelsesregelen

For at en vare skal kunne gis preferansetollbehandling, må den være sendt direkte fra hhv Mexico eller fra et EFTA-land. Transittforsendelser av varer som utgjør en enkelt sending gjennom et tredjeland (ikke-avtaleland) er tillatt på visse vilkår, jf. bestemmelser om dette gitt i artikkel 13 i Vedlegg I.

Videre kan en vare gis preferansetollbehandling når den har vært på utstilling i et tredjeland. De nærmere vilkår for slike sendinger er inntatt i artikkel 14 i Vedlegg I.

8.5 Forbud mot tollrestitusjon eller fritak for toll

Med tollrestitusjon (drawback) eller fritak for toll forstås enhver ordning for tilbakebetaling, ettergivelse eller midlertidig fritak, helt eller delvis, av toll eller avgifter med tilsvarende virkning, pålagt importerte materialer som brukes i produksjonen av en ferdigvare. Det er en forutsetning at tilbakebetalingen eller ettergivelsen er en følge av at ferdigvaren eksporteres, men ikke hvis den er bestemt for innenlands bruk.

I samsvar med artikkel 15 nr. 1 - 5 i Vedlegg I er det forbudt å gi tollrestitusjon eller tollfritak for alle ikke-opprinnelsesmaterialer (innsatsvarer) anvendt til produksjon av en ferdigvare som det blir utstedt opprinnelsesbevis for (varesertifikat EUR.1 eller fakturaerklæring) ved eksport til Mexico.

Iht artikkel 15 nr. 6 er det imidlertid enighet om en overgangsordning, således at denne bestemmelsen først får virkning fra 1. januar 2003.

I tilfeller hvor en norsk eksportør velger ikke å utferdige opprinnelsesbevis for den eksporterte ferdigvaren, men i stedet ønsker å søke tollrestitusjon (eller anvende eventuelle tollfritaksordninger) for innsatsmaterialer medgått til produksjonen, jfr. tolltariffens innledende bestemmelser § 14 nr. 10 (c) og § 19, må det alltid være en spesiell påtegning i rubrikk 44 på Enhetsdokumentet (utførselsdeklarasjonen), jf. avsnitt 11.2 i dette rundskriv.

8.6 Kvalifiserende enheter

Tollvesenet skal bedømme hver vareenhet for seg med hensyn til om varen er berettiget til preferansetollbehandling. Dette innebærer at for et vareparti skal opprinnelsesvilkårene være oppfylt for hver enkelt vare. Det er ikke anledning til å betrakte varepartiet som en enhet, unntatt i de tilfeller hvor HS-nomenklaturen (tolltariffen) klassifiserer grupper, sett eller samlinger av varer som en enhet. Dvs ved vurdering av opprinnelsesstatus, må man først avgjøre under hvilket

posisjonsnummer eksportvaren klassifiseres i tolltariffen, og deretter på denne basis finne ut hvilken opprinnelsesregel (listeregel) som gjelder for dette produktet.

Av dette følger eksempelvis at for importerte varer som er bearbeidet/foredlet eller reparert her i landet, må hele den bearbejdede/foredledede eller reparerte vare bedømmes som en enhet ved vurdering av hvorvidt opprinnelsesreglene er oppfylt. Et eventuelt opprinnelsesbevis må utstedes for hele enheten og ikke kun for de deler av varen som er tilført i Norge. For denne type varer vil grunnlaget for vurdering av eksportvarens opprinnelsesstatus kunne være et ”inngående” opprinnelsesbevis som medfølger importvaren som skal bearbejdes/repareres, de nyinnsatte materialer og deler samt andre omkostninger som inngår i ferdigvarens utførselsverdi.

Varer i sett, tariffert som ”sett” i medhold av tolltariffens Alminnelige fortolkningsregel 3, kan i sin helhet anses som et opprinnelsesprodukt dersom den spesielle opprinnelsesregel for slike sett gitt i artikkel 10 i Vedlegg I er oppfylt. Opprinnelsesregelen vil i disse tilfeller være oppfylt dersom alle komponentene i settet er opprinnelsesprodukter. I tilfeller hvor settet også består av ikke-opprinnelsesprodukter, vil likeledes reglen være oppfylt dersom verdien av ikke-opprinnelsesproduktene ikke overstiger 15% av settet pris fra fabrikk. Dersom et sett består av innførte bestanddeler, må disse komponentenes opprinnelsesstatus kunne dokumenteres ved fremleggelse av tilfredsstillende ”inngående” opprinnelsesdokumentasjon.

Standard utstyr som hører til en vare skal regnes sammen med hovedvaren som en enhet. Et opprinnelsesbevis må omfatte hele enheten.

8.7.1 Delsendinger

I samsvar med bestemmelsene i artikkel 25 i Vedlegg I, er det bestemt at en vare som hører under tolltariffens avsnitt XVI og XVII eller posisjon 73.08 eller 94.06, og som innføres i mer enn én sending, kan anses som én vare når importøren legger frem opprinnelsesbevis for hele enheten ved innførselen av den første delsendingen. Det er da forutsatt at samtarrifering senere kan foretas i henhold til bestemmelsene i tolltariffen (HS-nomenklaturens fortolkningsregel 2 a). Slike delsendinger kan ikke gis preferansetollbehandling mot avskrivning på opprinnelsesbeviset (jfr. avsnitt 8.7.2). Ved tollbehandling av delsendinger skal det kreves opp ordinær toll, med mindre opprinnelsen av varer i den enkelte delsending er dokumentert ved egne opprinnelsesbevis.

Tollvesenet forsyner opprinnelsesbeviset for den komplette leveranse med stempel og dato. Når hele enheten foreligger kan preferansetollbehandling innrømmes på grunnlag av samtarrifering. Det påpekes at forsendelsesregelen må være overholdt for alle delsendingene.

8.7.2 Delfortolling

Dersom et opprinnelsesbevis omfatter et større kvantum varer enn det som blir angitt til fortolling, kan Tollvesenet skrive av det fortollede kvantum på opprinnelsesbeviset og legge en attestert fotokopi av dette ved Enhetsdokumentet (regnskapsbilaget). Opprinnelsesbeviset leveres tilbake til importøren og inndras ved siste delfortolling.

8.7.3 Samlesendinger

Opprinnelsen av varer i samlesendinger kan dokumenteres ved fremleggelse av ett opprinnelsesbevis under forutsetning av at alle varer i sendingen blir fortollet samtidig ved ett og samme ekspedisjonshet. Opprinnelsesbeviset påføres Enhetsdokumentets eksp. og løpenr. (første og siste nummer i ubrutt nummerrekke). Opprinnelsesbeviset oppbevares ved ekspedisjonsstedet, og deklarasjonene påføres anmerkning om samlesending, samt referanse til angjeldende varesertifikat/fakturaerklæring.

Hvis varer i samlesendinger ikke blir fortollet samtidig, kan det på grunnlag av det originale opprinnelsesbeviset, utstedes nye ”norske” varesertifikater EUR.1 som dekker leveransene til de enkelte mottakere. Som alternativ til nye varesertifikater EUR.1, kan det i Norge benyttes fotokopier av det originale opprinnelsesbeviset påført de respektive aktuelle antall kolli, vareslag, mv, som attesteres (legaliseres) av tollvesenet ved ansvarlig tollsted hvor varene beror under tollvesenets kontroll. Jfr. artikkel 20 i Vedlegg I til Avtalen.

8.7.4 Emballasje

Emballasje som tollmessig (tarifferingsmessig) behandles atskilt fra varen blir med hensyn til preferansetollbehandling å betrakte som en selvstendig vareenhet (se tolltariffens Alminnelig fortolkningsregel 5). Opprinnelsen for emballasje og varer skal i slike tilfelle være angitt særskilt i opprinnelsesbeviset. Hvis opprinnelsesbeviset omfatter slik emballasje og varer samlet, må begge deler tollbehandles uten tollpreferanse. Nytt opprinnelsesbevis må da skaffes til veie. Annen emballasje anses som en enhet sammen med varen den omslutter og behandles på linje med andre materialer som brukes til fremstillingen av vedkommende vare.

8.8 Forklarende anmerkninger

EFTA-landene og Mexico har i medhold av artikkel 37 i Vedlegg I til Avtalen, blitt enige om et sett av ”Forklarende anmerkninger” til opprinnelsesreglene. Dette er bestemmelser som utdyper og forklarer mer i detalj enkelte forhold i opprinnelsesreglene herunder bruken av opprinnelsesbevis, men som ikke legalt bindende. Det er også inntatt enkelte praktiske eksempler. Bestemmelsene gjelder fra 1. juli 2001.

De Forklarende anmerkninger i EFTA/Mexico-avtalen, som for øvrig avviker noe fra de som gjelder for de europeiske avtalene, er *inntatt som Vedlegg 7 til dette rundskriv*.

9. VARESERTIFIKAT EUR.1 OG FAKTURAERKLÆRING

9.1 Generelt om opprinnelsesbevis

Krav om preferansetollbehandling skal i innførselslandet legitimeres ved fremleggelse av tilfredsstillende opprinnelsesbevis (varesertifikat EUR.1 eller fakturaerklæring). Ved dette har eksportøren avgitt erklæring om at varene oppfyller vilkårene i opprinnelsesreglene. Et opprinnelsesbevis skal utferdiges i forbindelse med den fysiske utførselen av varene, på det tidspunkt den reelle eksport har funnet sted eller er sikret. Et varesertifikat EUR.1 skal under denne frihandelsavtalen alltid være attestert av eksportlandet tollmyndigheter. Et opprinnelsesbevis kan bare utferdiges til land som er part i Avtalen, for produkter som er omfattet av Avtalen og som er ”opprinnelsesprodukter”.

Norske eksportører må til enhver tid kunne bevise at et utstedt opprinnelsesbevis kun omfatter produkter som er ”opprinnelsesprodukter” i medhold av opprinnelsesreglene i Avtalen. Av hensyn til etterkontroller (verifikasjoner) må en eksportør som har utferdiget et opprinnelsesbevis alltid oppbevare en kopi av opprinnelsesbeviset sammen med all bakgrunnsdokumentasjon som beviser varenes opprinnelsesstatus i minst 3 år.

Opprinnelsesbevisene - varesertifikatene EUR.1 og fakturaerklæringer - har en gyldighetstid på 10 måneder, jfr. artikkel 23 i Vedlegg I.

Toll- og avgiftsdirektoratet har utarbeidet en egen ”Veiledning for utfylling av opprinnelsesbevis ved eksport”, som kan fås ved henvendelse til direktoratet.

Varesertifikat EUR.1 kan benyttes for alle slags sendinger uansett varenes verdi. Slike sertifikater skal under denne frihandelsavtalen alltid attesteres av eksportlandets tollmyndigheter.

Varesertifikater EUR.1 kan trykkes på norsk eller engelsk iht gitt trykningsinstruks. Et trykkeri må ha tillatelse fra Toll- og avgiftsdirektoratet. En referanse til gitt tillatelse skal fremkomme av sertifikatet.

Blanketten (i norsk versjon) leveres (selges) her i landet av Wittusen & Jensen A/S, Postboks 115 Kalbakken, 0902 OSLO. Tlf.: 22 90 20 00. Faks: 22 25 88 60.

Fakturaerklæringer kan også benyttes for alle slags sendinger. Imidlertid må verdien av opprinnelsesproduktene i slike sendinger normalt ikke overstige NOK 50.000.

En ”godkjent eksportør” iht bestemmelsene i artikkel 22 kan utferdige en fakturaerklæring uansett verdien av opprinnelsesproduktene i sendingen.

En fakturaerklæring kan påføres en faktura, en følgeseddel eller ethvert annet handelsdokument som beskriver varene tilstrekkelig detaljert. Jfr. avsnitt 9.4. vedrørende utstedelse av fakturaerklæringer samt avsnitt 9.5 vedrørende ”godkjent eksportør”.

Privatimport

Sendinger av mindre verdi sendt fra privatperson til privatperson, og varer av begrenset verdi som utgjør del av reisendes personlige bagasje, kan på visse vilkår innføres uten fremleggelse av varesertifikat EUR.1 eller fakturaerklæring. De nærmere vilkår for slik import er inntatt i artikkel 26 i Vedlegg I og i avsnitt 10 i dette rundskriv.

Innførsel til Norge

For preferansetollbehandling ved innførsel til Norge av produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus etter Avtalen i Mexico, skal opprinnelsen kunne dokumenteres ved fremleggelse av opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget i Mexico.

For preferansetollbehandling ved innførsel til Norge fra et annet EFTA-land av produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus etter Avtalen i Mexico, skal opprinnelsen kunne dokumenteres ved fremleggelse av opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget i vedkommende EFTA-land, hvorav fremkommer at opprinnelsesland er Mexico.

Ved innførsel fra et annet EFTA-land av produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus etter Avtalen i vedkommende EFTA-land ved bruk av materialer som er opprinnelsesprodukter fra Mexico (kumulasjon), skal opprinnelsen kunne dokumenteres ved fremleggelse av opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget i vedkommende EFTA-land. Opprinnelsesland vil kunne variere.

Utførsel fra Norge

Ved utførsel fra Norge til Mexico av produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus i medhold av opprinnelsesreglene i Norge, kan opprinnelsen og berettigelse til preferansetollbehandling dokumenteres ved utstedelse av et Varesertifikat EUR.1 eller ved utferdigelse av en fakturaerklæring. Ved produksjon og oppnåelse av opprinnelsesstatus i Norge, vil varens opprinnelsesland i de fleste tilfeller være Norge.

Ved gjenutførsel (re-eksport) fra Norge til et annet EFTA-land (eventuelt tilbake til Mexico) av produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus etter Avtalen i Mexico, kan det utferdiges nytt opprinnelsesbevis på grunnlag av ”inngående” opprinnelsesbevis - dvs opprinnelsesbevis som fulgte med varene ved innførselen hit til landet. Opprinnelsesland for slike varer er AMexico≡.

Ved utførsel fra Norge til et annet EFTA-land av produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus etter Avtalen i Norge ved bruk av (kumulasjon med) materialer som er opprinnelsesprodukter fra Mexico, kan opprinnelsesbevis utferdiges. Opprinnelsesland vil som hovedregel være Norge. Imidlertid, dersom varen kun har gjennomgått minimale bearbeidingsprosesser i henhold til artikkel 6 i Vedlegg I, fastsettes opprinnelseslandet iht bestemmelsene i artikkel 3 nr. 2 og 3.

9.2 Utfylling av varesertifikat EUR.1

Et varesertifikat EUR.1 skal fylles ut av eksportøren eller en bemyndiget representant og attesteres av tollvesenet. Sertifikatet kan fylles ut på et av avtalelandenes offisielle språk eller på engelsk. Formularet er i Norge forsynt med en ekstra kopi - merket ”Kopi for eksportøren”, som eksportøren selv skal beholde. Til hvert varesertifikat EUR.1 hører et søknadsskjema hvor

eksportørene på baksiden skal gi opplysninger om varens produksjon mv eller avgi en standarderklæring, jfr. etterfølgende avsnitt 9.3. Ved eksport av varer fra Norge attesterer tollvesenet et varesertifikat EUR.1 på grunnlag av de opplysninger (erklæringer) som er gitt i søknadsskjemaet og eksportørens erklæring gitt i sertifikatets rubrikk 12. Både varesertifikatet EUR.1 og det tilhørende søknadsskjema må være tilfredsstillende utfylt av eksportøren før tollvesenet attesterer sertifikatet i rubrikk 11. Om det anses nødvendig, kan tollvesenet før slik attestasjon finne sted forlange ytterligere dokumentasjon av grunnlaget for utstedelsen, herunder bevis for hvorvidt varene virkelig er ”opprinnelsesprodukter” iht frihandelsavtalens opprinnelsesregler. Eventuelt kan etterkontroll (verifikasjon) av varenes opprinnelse mv foretas etter at sertifikatet er utstedt og varene er eksportert. Et varesertifikat EUR.1 kan av eksportøren fylles ut på et av avtalelandenes offisielle språk eller på engelsk. Dersom det fylles ut for hånd, skal dette gjøres med blekk (kulepenn) og med ”trykte” bokstaver. Det vises til nærmere detaljer i artikkel 17 i Vedlegg I.

Det tilrås at norske eksportører er meget nøyaktige mht utstedelse og korrekt utfylling av opprinnelsesbevis ved eksport av opprinnelsesvarer til Mexico.

Når det gjelder utfyllingen av de enkelte rubrikker i varesertifikatet skal spesielt bemerkes:

Rubrikk 4: Land, gruppe av land eller territorium hvor varene anses ha sin opprinnelse

Opprinnelsesland er det land/område hvor varene har oppnådd opprinnelsesstatus i henhold til artikkel 2 - eventuelt etter artikkel 3. Ved eksport fra Norge til Mexico, må det antas at opprinnelseslandet i de fleste tilfeller er Norge. Det vises for øvrig til omtale under avsnitt 8.2 og 9.1.

Rubrikk 5: Bestemmelsesland, -gruppe av land eller - territorier

For sendinger til Mexico angis Mexico. Ved eksport under denne avtalen til et annet EFTA-land angis vedkommende lands navn.

Rubrikk 7: Bemerkninger

På spesielle vilkår kan et varesertifikat utstedes etter at de varer det faktisk refererer seg til er eksportert. I slike tilfelle skal det i rubrikk 7 på varesertifikatet gis påtegningen ”*UTSTEDT SENERE*”. Jf. artikkel 18 i Vedlegg I.

I tilfelle av tyveri, tap eller ødeleggelse av et varesertifikat kan eksportøren på visse vilkår få utstedt et duplikatsertifikat. Rubrikk 7 på varesertifikatet skal i så fall gis påtegningen ”*DUPLIKAT*”. Duplikatet skal foruten å bære påtegning om datoen for utstedelse av det originale varesertifikat, også gjelde fra samme dato. Jfr. artikkel 19 i Vedlegg I.

Rubrikk 8: Løpenr.; kolloidens merke, nr., antall og art; vareslag

I denne rubrikken skal hver varepost nummereres fortløpende under hverandre. Den enkelte varepost (vareslag) skal med sedvanlig handelsmessig betegnelse anføres tilstrekkelig detaljert til at varen kan identifiseres. For eksempel generelle uttrykk som ”metervarer”, ”tekstilvarer”, ”matvarer”, ol, skal ikke forekomme [jf. dog omtale av *store forsendelser* nedenfor].

NB!! Det skal spesielt bemerkes at ved eksport til Mexico skal det ut for hvert vareslag oppgitt i rubrikk 8 også anføres varens posisjonsnummer (4-firet kode) i tolltariffen.

Hvis varenes pos.nr. ikke er påført, vil man risikere at varesertifikatet bli avvist ved tollbehandlingen i Mexico. [Dette kravet gjelder for øvrig ikke ved bruk av fakturaerklæringer]

Tilsvarende krav om angivelse av varens pos.nr. gjelder også ved innførsel til Norge fra Mexico. I tråd med praksis i de øvrige frihandelsavtalene vil imidlertid direktoratet ikke ha merknader til at preferansetollbehandling kreves/innrømmes selv om slike referanser skulle mangle i rubrikk 8 i et varesertifikat EUR.1. Det forutsettes imidlertid at det ikke er tvil mht varenes identitet eller opprinnelsesstatus.

Det er også viktig at det under siste linje varebeskrivelse i rubrikk 8 trekkes en horisontal strek, og at eventuelt ledig/ubrukt felt krysses ut slik at enhver senere tilføyelse ikke blir mulig. For øvrig vises til notene på baksiden av sertifikatet.

Når det gjelder såkalte ”store forsendelser” er det anledning til å henvise til en vedheftet faktura, jf. omtale i ”Forklarende anmerkninger” til denne avtalen inntatt i Vedlegg 7 til dette rundskriv. I slike tilfeller må det av den vedheftede faktura klart fremkomme varenes posisjonsnummer samt hvilke varer som er opprinnelsesprodukter ifølge denne avtalen.

Rubrikk 10: Fakturaer

Utfylling av denne rubrikken er ikke obligatorisk. Det tilrås imidlertid at denne rubrikken fylles ut da dette ofte vil lette tollbehandlingen ved innførselen i bestemmelseslandet.

Rubrikk 11: Tollvesenets påtegning

Opplysningen om eksportdokument, formular og nr. skal ikke fylles ut for eksport fra Norge. Dette er i varesertifikatet markert ved to horisontale streker. Ut for ordet ”Tollsted” skal anføres tollstedets navn. Tollvesenets lokalforvaltning er tildelt spesielt nummererte stempler som skal nyttes ved tollvesenets attestasjon av varesertifikater EUR.1. Videre påføres dato og tolltjenestemannens originale underskrift

NB!! I Mexico er det ikke tollmyndighetene som attesterer varesertifikater EUR.1, men et annet myndighetsorgan - benevnt: ”Secretaria de Economia”.

Dette myndighetsorganet har kontorer i Mexico City og i andre byer i Mexico. Ved innførsel til Norge skal således gyldige varesertifikater EUR.1 attestert at dette organ godkjennes som grunnlag for preferansetollbehandling. Dersom det er tvil mht varenes opprinnelsesstatus, kan etterkontroller (verifikasjoner) foretas på vanlig måte som for de øvrige frihandelsavtalene.

Rubrikk 12: Eksportørens erklæring

Eksportøren (en i firmaet med fullmakt) må undertegne denne rubrikken i original. Firmaets navn påføres i klartekst. En speditør, transportør, ol. kan bare undertegne for en eksportør dersom eksportørens fullmakt foreligger.

9.3 Utfylling av søknadsskjemaet for varesertifikat EUR.1

Søknadsskjemaet for utstedelse av et varesertifikat EUR.1 skal fylles ut av eksportøren i samsvar med det som kreves på baksiden av dokumentet. Eventuelle varebeskrivelser, produksjonsprosesser, materialforbruk, materialenes opprinnelsesstatus og opprinnelsesland samt verdier/priser mv må kunne dokumenteres. Eksportørens erklæring på baksiden må skrives under av firmaets ansvarshavende eller av en annen representant med ansvar/fullmakt knyttet til dette arbeidet.

Ut fra varens sammensetning, dokumentasjon, mv. attesterer tollvesenet sertifikatet på grunnlag av firmaets underskrift på søknadsdelen og i sertifikatets rubrikk 12. Denne metode kan i enkelte tilfelle være omstendelig og må uansett forventes å ta noe tid. Tollvesenet kan også forlange tilleggsdokumentasjon samt besiktigelse av produksjonsprosesser mv før attestasjon foretas.

Bruk av standarderklæringer

Som et alternativ til ovenstående metode, kan norske eksportører på baksiden av varesertifikatet (på søknadsdelen) under avsnittet ”BESKRIVER med dette de forhold som har gjort det mulig for varene å oppfylle disse vilkår”, avgi en standarderklæring om produksjonen mm. Mer grundige kontroller (verifikasjoner) blir da hovedsakelig foretatt i etterhånd. Eksportøren må imidlertid på ethvert tidspunkt straks kunne dokumentere erklæringens riktighet på tollvesenets forlangende.

Følgende tre standarderklæringer kan benyttes i forbindelse med utstedelse av varesertifikat EUR.1 ved eksport av opprinnelsesprodukter fra Norge til Mexico:

a) ”Varen(e) har opprinnelse i Norge iht EFTA/Mexico-avtalen”

Merknad:

Gjelder for frihandelsavtalen mellom EFTA-landene og Mexico.

Ved bruk av denne erklæring bekrefter eksportøren at berørt(e) vare(r) har oppnådd opprinnelsesstatus iht opprinnelsesreglene i Vedlegg I til frihandelsavtalen og at opprinnelseslandet er Norge, og samtidig også at varen(e) tilfredsstillir øvrige betingelser i nevnte Vedlegg I.

Varen(e) kan eksempelvis være ”fremstilt i sin helhet” i Norge, ha oppnådd opprinnelsesstatus i Norge etter ”tilstrekkelig bearbeiding eller foredling” eller eventuelt etter ”bilateral kumulasjon”.

b) ”Varen(e) har opprinnelse i(her oppgis vedkommende avtalepart) iht EFTA/Mexico-avtalen”

Merknad:

Gjelder for frihandelsavtalen mellom EFTA-landene og Mexico.

Ved bruk av denne erklæring bekrefter eksportøren at berørt(e) vare(r) har oppnådd opprinnelsesstatus iht opprinnelsesreglene i Vedlegg I til frihandelsavtalen, men at opprinnelseslandet er et annet avtaleland enn Norge, og samtidig også at varen(e) tilfredsstillir øvrige betingelser i nevnte Vedlegg I.

Varen(e) kan eksempelvis ha oppnådd opprinnelsesstatus her i landet etter ”bilateral kumulasjon”, eller det dreier seg om ren reeksport av varer i uendret stand.

c) ”Varen(e) har opprinnelse i Norge iht Norge/Mexico-avtalen”

Merknad:

Gjelder for den bilaterale landbruksavtalen mellom Norge og Mexico.

Ved bruk av denne erklæring bekrefter eksportøren at berørt(e) landbruksvare(r) har oppnådd opprinnelsesstatus i Norge iht opprinnelsesreglene i Vedlegg III i den bilaterale landbruksavtalen, og samtidig også at varen(e) tilfredsstillir øvrige betingelser i nevnte Vedlegg III.

Varen(e) kan eksempelvis være ”fremstilt i sin helhet” i Norge, ha oppnådd opprinnelsesstatus i Norge etter ”tilstrekkelig bearbeiding eller foredling” eller eventuelt etter ”bilateral kumulasjon”.

Ved bruk av kumulasjonsbestemmelsene eller ved reeksport, må det alltid foreligge ”inngående” opprinnelsesdokumentasjon fra berørt avtalepart.

Søknadsskjemaer for varesertifikater EUR.1 og eventuelle tilhørende grunnlagsdokumenter (f.eks. eventuelle ”inngående” opprinnelsesbevis som dokumenterer kumulasjon/reeksport), eventuelt kopier av sistnevnte, skal oppbevares av tollvesenet **i minst 3 år** i tilfelle etterkontroll eller utstedelse av duplikatsertifikat.

9.4 Utstedelse av fakturaerklæringer

En fakturaerklæring kan benyttes og utferdiges av enhver eksportør for en sending som inneholder opprinnelsesprodukter hvis totale verdi er ikke overstiger NOK 50.000 (tilsvarer 6.000 euro), jf. artikkel 21 nr. 1 (b) i Vedlegg I.

En ”godkjent eksportør” iht bestemmelsene i artikkel 22 i Vedlegg I, kan benytte og utferdige en fakturaerklæring for opprinnelsesprodukter uten verdibegrensning, jfr. artikkel 21 nr. 1 (a).

En eksportør som er autorisert av tollvesenet til såkalt ”godkjent eksportør” for utferdigelse av opprinnelsesbevis skal alltid nytte fakturaerklæringer innenfor denne avtalen, se etterfølgende avsnitt 9.5.

Ordlyden i en fakturaerklæringen er i avtalepartenes ulike språkversjoner og på engelsk gjengitt under Tillegg 4 til Vedlegg I. Erklæringen skal av eksportøren påføres fakturaen, følgeseddelen eller et annet handelsdokument som beskriver de aktuelle varer tilstrekkelig detaljert slik at de kan identifiseres. Eventuelle ikke-opprinnelsesprodukter i sendingen må tydelig merkes eller overstrykes i fakturaen. Eksportøren kan fritt benytte enhver språkversjon av fakturaerklæringen som er gitt i Tillegg 4. En fakturaerklæring kan stemples, trykkes eller skrives (med skrivemaskin eller printer) på de nevnte handelsdokumenter. Dersom fakturaerklæringen fylles ut for hånd, skal dette gjøres med blekk (ev. kulepenn) og med ”trykte” bokstaver.

En fakturaerklæring skal som hovedregel utferdiges i forbindelse med den fysiske eksporten av de produkter den refererer seg til. Eventuelt kan en fakturaerklæring utferdiges etter eksporten av de aktuelle varene såfremt den fremlegges for tollmyndighetene i importlandet innen 2 år etter innførselen av produktene. Nevnte verdigrense på NOK 50.000 gjelder for den enkelte sending. Det skal således utferdiges én fakturaerklæring for hver enkelt sending (når verdigrensen er overholdt).

En ”sending” er i artikkel 1 til Vedlegg I definert å være:

”produkter som enten er sendt samtidig fra en eksportør til en mottaker eller produkter omfattet av ett enkelt transportdokument omfattende forsendelsen fra eksportør til mottaker, eller i mangel av slikt transportdokument, av en enkelt faktura”.

Av dette følger eksempelvis at:

- i tilfeller der varer fra en eksportør til en mottaker er levert til en speditør i flere særskilt fakturerte partier, skal hvert vareparti ledsaget av en faktura anses å utgjøre en separat forsendelse som kan være dekket av en fakturaerklæring;
- ved postforsendelse av to eller flere pakker, i tilfeller der hver pakke er sendt med eget postfølgebrev (adressekort), skal hele varepartiet (alle pakkene) betraktes som en enkelt forsendelse hvis de er sendt etter samme bestilling og er dekket av en enkel faktura. Følgelig kan én fakturaerklæring bare benyttes dersom verdigrensen er oppfylt for hele varepartiet;
- en samling av forsendelser (samlesending) fra en speditør eller transportør til ulike mottakere i bestemmelseslandet ikke kan anses å være en enkelt forsendelse. Fakturaerklæring kan eventuelt utferdiges dersom verdigrensen for den enkelte varesending er overholdt.

Fakturaerklæringens ordlyd:

a) Fakturaerklæringen skal på norsk ha følgende tekst:

Eksportøren av produktene omfattet av dette dokument (tollmyndighetenes autorisasjonsnr. ¹⁾ erklærer at disse produktene, unntatt hvor annet er tydelig angitt, har ²⁾ preferanseopprinnelse.

(Sted, dato, navn på den som undertegner i blokk-bokstaver og underskrift)

¹⁾ Når fakturaerklæring er utferdiget av ”godkjent eksportør”, må firmaets autorisasjonsnummer oppgis her; ellers skal feltet utelates eller stå åpent.

²⁾ Her oppgis varens opprinnelsesland, som i norsk versjon er: ”norsk” eller ”meksikansk”, eventuelt ”islandsk” eller ”sveitsisk”.

b) Fakturaerklæringen skal på engelsk ha følgende tekst:

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No. ¹⁾ declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ²⁾ preferential origin.

(Sted, dato, navn på den som undertegner i blokk-bokstaver og underskrift)

c) Fakturaerklæringen skal på spansk ha følgende tekst:

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera o de la autoridad gubernamental competente no.¹) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial²)

(Sted, dato, navn på den som undertegner i blokk-bokstaver og underskrift)

Følgende verdigrenser gjelder for sendinger omfattet av fakturaerklæringer, fra tidspunktet for Avtalens ikrafttredelse (1. juli 2001) og inntil videre:

Land (myntenhet)	Verdigranse for sendinger omfattet av fakturaerklæring
Norge (krone)	50.000 NOK
Island (krona)	510.000 ISK
EUR (euro)	6.000 EUR
US (dollar)	5.400 USD
Sveits og Liechtenstein (franc)	10.300 CHF
Mexico (pesos)	55.000 MXP (MXN)

De verdigrenser som er fastsatt i en av de ovennevnte valutaer skal godtas av importlandet hvis varene er fakturert i en av disse valutaer. Hvis varene er fakturert i en annen valuta enn de som er nevnt ovenfor skal det beløp som tilsvarer beløpet uttrykt i den importerende avtaleparts nasjonale valuta anvendes.

Eksempelvis, hvis varene ved innførsel til Norge er fakturert i kanadiske dollar (CAD), skal innførselslandets fastsatte verdigranse benyttes – dvs NOK 50.000. Gjeldende valutakurser nyttes ved omregingen.

For en *godkjent eksportør* gjelder ingen verdibegrensning.

9.5. Godkjent eksportør

I samsvar med bestemmelsene i artikkel 22 i Vedlegg I kan en eksportør autoriseres av tollmyndighetene i det enkelte avtaleland (eksportland) til å kunne utferdige fakturaerklæringer uten begrensning av verdien av opprinnelsesproduktene i sendingen. En slik eksportør betegnes ”godkjent eksportør”. Autorisasjon kan gis til eksportører som har hyppig eksport av varer og som fyller de vilkår som ellers kreves for slik autorisasjon. Slike godkjente eksportører skal alltid benytte fakturaerklæringer som preferanseopprinnelsesbevis (ikke varesertifikater EUR.1). På visse vilkår kan en godkjent eksportør også fritas fra å underskrive sine fakturaerklæringer i original, jf. artikkel 21 i Vedlegg I.

Norske eksportører som ønsker å bli autorisert under frihandelsavtalen EFTA/Mexico kan søke berørt lokalt distriktstollsted. Eksportøren må forplikte seg til å oppbevare en kopi av fakturaerklæringen sammen med alle bevis som dokumenterer varenes opprinnelsesstatus, i minst 3 år i tilfelle etterkontroll. Videre, må eksportøren godta enhver kontroll av regnskaper, produksjonsprosesser, mv, som tollvesenet finner nødvendig. Det er utarbeidet spesielle søknadsskjemaer for ”autorisasjon til å utferdige fakturaerklæringer”. Disse formularene (RD-0003) kan rekvireres fra berørt tolldistrikt eller fra Toll- og avgiftsdirektoratet.

Den enkelte lokale tolldistriktssjef er med dette delegert ansvaret for vurdering av hvorvidt norske eksportører også under denne frihandelsavtalen kan gis autorisasjon til å utferdige

fakturaerklæringer uansett verdien av de berørte opprinnelsesprodukter. Direktoratet har for sitt vedkommende ingen merknader til at tillatelser allerede gitt til norske eksportører utvides til å omfatte også denne Avtalen. Tolldistriktssjefen tildeler ved en eventuell autorisasjon den godkjente eksportøren et autorisasjonsnummer som eksportøren i det enkelte tilfelle skal påføre i teksten til fakturaerklæringen. Tildelt autorisasjonsnummer skal påføres i parentes i fakturaerklæringen på følgende måte:

Eksempel: (tolldistriktssjefens autorisasjonsnummer) NO/99-367439554

Autorisasjonen kan når som helst trekkes tilbake av kompetente tollmyndigheter (tolldistriktssjefen). Autorisasjonen skal trekkes tilbake dersom den godkjente eksportør ikke lenger oppfyller vilkårene eller kan gi de nødvendige garantier. For eksempel i tilfeller hvor det av ulike årsaker viser seg at eksportøren ikke kan dokumentere at eksporterte varer virkelig er opprinnelsesprodukter. Avhengig av omstendighetene kan en gitt autorisasjon trekkes tilbake helt eller delvis, for en viss periode eller for alltid.

9.6 Eksportørens underskrift på opprinnelsesbevis

Eksportøren skal undertegne en erklæring både på varesertifikatet og på det tilhørende søknadsskjemaet. Ved bruk av fakturaerklæring skal eksportøren undertegne denne, samt påføre navnet i klartekst.

Den som undertegner skal enten selv være eksportør eller være ansatt i eksportørens firma og undertegne etter fullmakt gitt av firmaets ansvarshavende. Underskriften må være fullstendig - bare initialer er således ikke tilstrekkelig. Underskrifter påført ved navnestempler kan ikke godtas.

En godkjent eksportør i henhold til artikkel 22 i Vedlegg I, kan unntas fra kravet om underskrift på fakturaerklæringer forutsatt at eksportøren har gitt tollmyndighetene i eksportlandet en skriftlig garanti for at vedkommende påtar seg det fulle ansvar for slike fakturaerklæringer, jf. artikkel 21 nr. 5. Tolldistriktssjefene bemyndiges til å fritta norske eksportører for underskrift av fakturaerklæringer såfremt de nødvendige garantier er skriftlig avgitt av eksportørfirmaets ansvarshavende.

9.7 Gyldighetstid for opprinnelsesbevis

Artikkel 23 i Vedlegg I til avtalen fastsetter den generelle gyldighetstiden for opprinnelsesbevis (varesertifikat EUR.1 og fakturaerklæring) til **10 måneder** regnet fra utstedelsesdatoen til fremleggelsen av opprinnelsesbeviset for tollvesenet i innførselslandet. Dispensasjon fra denne bestemmelse er bl.a. gitt når de berørte produkter er *fremlagt for* tollmyndighetene i importlandet før utløpet av nevnte frist.

For så vidt gjelder innførsel til Norge er det bestemt at varer som er ankommet hit til landet og som beror under tollvesenets kontroll, skal anses for å være *fremlagt for* tollvesenet. Dette innebærer at varer som er innlagt på tollager o.l. senest 10 måneder etter utstedelse av det opprinnelsesbevis som omfatter varene, ikke vil miste sin berettigelse til preferansetollbehandling selv om varene blir "tatt ut av" tollageret og fortollet senere enn 10 måneder regnet fra opprinnelsesbevisets utstedelsesdato.

9.8 Oppbevaring av bevis og grunnlagsdokumenter

Enhver eksportør som utsteder eller foranlediger utferdiget et opprinnelsesbevis under denne Avtalen må kunne bevise at utstedelsen er korrekt innholdsmessig og reelt. Dette innebærer at eksportører må kunne dokumentere at de påførte opplysninger (antall varer, vareslag, mv) er

korrekt samt at de produkter som er omfattet av utstedte opprinnelsesbeviset virkelig er ”opprinnelsesprodukter” i samsvar med regelverket i Avtalens Vedlegg I. Tollmyndighetene kan på ethvert tidspunkt kontrollere riktigheten av de avgitte opprinnelsesbevis og grunnlagsdokumenter for slik utstedelse.

Grunnlagsdokumenter/bevisdokumenter for utferdigelse av opprinnelsesbevis skal derfor oppbevares av eksportøren i minst 3 år.

Grunnlagsdokumenter/bevisdokumenter kan eksempelvis være produksjonskalkyler, materialoversikter, materiell-/lagerregnskaper, leverandørbevis/-erklæringer, eksportfakturaer, importfakturaer, tollkvitteringer, opprinnelsesbevis for innførte varer, mv. Eksportører skal på tilsvarende måte også oppbevare kopi av eventuelle opprinnelsesbevis utferdiget i form av fakturaerklæringer (herunder fotokopi av eksportfakturaen). For ”godkjente eksportører” gjelder samme betingelser. For at opprinnelsesbevis skal kunne utferdiges for varer som re-eksporteres uten bearbeidelse i Norge eller eventuelt for varer som her i landet bare har vært gjenstand for slike minimale behandlinger (utilstrekkelig bearbeidelse) som nevnt i artikkel 6 i Vedlegg I, må det foreligge en form for ”innførselsopprinnelsesbevis” som grunnlag for denne utstedelsen. Slike ”inngående” opprinnelsesbevis må kunne fremlegges.

Det vises til artikkel 28 nr. 1 og 2 i Vedlegg I vedrørende eksportørens plikt til oppbevaring av opprinnelsesbevis og grunnlagsdokumenter. Tollmyndighetenes oppbevaringsplikter fremkommer av artikkel 28 nr. 3 og 4. Tilsvarende gjelder for kompetent myndighet i Mexico.

9.9 Mangler og feil, mv.

Mangler og feil

Hvis et opprinnelsesbevis blir avvist av tollvesenet ved tollbehandlingen (fortolling) pga. mangler eller feil, eller hvis importøren ikke er i stand til å fremlegge et tilfredsstillende opprinnelsesbevis, skal varene ikke innrømmes preferansetollbehandling. Bli det imidlertid innen 3 år etter fortolling fremlagt tilfredsstillende opprinnelsesbevis for varene, kan preferansetollbehandling tilstås og omberegning foretas (jfr. gjeldende tollovsforskrift). Det er en forutsetning at krav om preferansetollbehandling er fremsatt ved fortolling og at tollvesenet ikke har grunn til å tvile på at varene ville vært berettiget til slik tollbehandling hvis tilfredsstillende dokumentasjon hadde foreligget allerede på fortollingstidspunktet. Søknader om omberegning/refusjon av toll, vedlagt originale dokumenter, sendes vedkommende lokale distriktstollsted.

Mistanke

Hvis tollvesenet ved tollbehandlingen har mistanke om at varene ikke fyller betingelsene for preferansetollbehandling, kan importøren pålegges å fremskaffe ytterligere dokumentasjon og opplysninger til støtte for kravet. Tollvesenet skal i slike tilfelle gjøre en påtegning på Enhetsdokumentet om det forhold som har vakt mistanken, slik at preferansetollbehandling ikke blir innrømmet før saken er nærmere undersøkt. Den samme praksis skal også følges i tilsvarende tilfeller hvor opprinnelsesdokumentasjon ikke foreligger ved tollbehandlingen.

Verifikasjoner

Hvis tollvesenet finner det nødvendig å foreta undersøkelser direkte hos den utenlandske produsent eller eksportør eller ønsker å innhente ytterligere opplysninger fra utlandet (verifiseringer), jfr. artikkel 31 i Vedlegg I, må forholdet tas opp via direktoratet v/Toll- og avgiftsavdelingen, for videre behandling (verifikasjonsanmodninger til utlandet).

Tolldistriktet må oppgi hvorfor etterkontroll i utlandet ønskes og sende inn til direktoratet de berørte opprinnelsesbevis (helst i original) og andre aktuelle importdokumenter (fakturaer, mv).

Med mindre det er imprtforbud, har importøren i slike tilfeller normalt krav på å få varene utlevert, eventuelt mot å stille sikkerhet for toll og avgifter. Som sikkerhet kan vanligvis godtas den generelle kredittordning for toll og avgifter, eventuelt kontant betaling av toll og avgifter. Hvis det er sterk tvil med hensyn til varenes opprinnelsesstatus (f.eks. som følge av merker på varen ol) kan det kreves inn ordinær toll i påvente av svar på etterkontrollen i utlandet. Disse ekspedisjonene gis en vanlig tollmessig og regnskapsmessig behandling. Eventuell urettmessig innkrevd toll vil refunderes hvis de foretatte undersøkelser i utlandet skulle tilsi dette.

10. VERDIGRENSER FOR SMÅSENDINGER/REISENDES BAGASJE

For følgende varer med opprinnelse i Mexico eller i et EFTA-land kan preferansetollbehandling tilstås **uten** fremleggelse av et normalt opprinnelsesbevis som nevnt tidligere:

1. Varer (opprinnelsesprodukter) som utgjør del av reisendes personlige bagasje, forutsatt at verdien ikke overstiger fastsatt beløpsgrense på NOK 10.000.
2. Varer (opprinnelsesprodukter) i ”småsendinger” fra privatperson til privatperson, forutsatt at verdien ikke overstiger fastsatt beløpsgrense på NOK 4.100.

Følgende verdigrenser gjelder fra avtalens ikrafttredelse (1. juli 2001) og inntil videre:

Land (myntenhet)	Småsendinger fra privatperson til privatperson	Reisendes personlige bagasje
Norge (krone)	4.100 NOK	10.000 NOK
Island (krona)	43.000 ISK	100.000 ISK
EUR (euro)	500 EUR	1.200 EUR
US (dollar)	450 USD	1.000 USD
Sveits/Liechtenstein (franc)	900 CHF	2.100 CHF
Mexico (pesos)	4.600 MXP (MXN)	11.000 MXP (MXN)

De verdigrenser som er fastsatt i en av de ovennevnte valutaer skal godtas av importlandet. Hvis varenes verdi er fakturert eller deklartert i en annen valuta enn de som er nevnt ovenfor, skal det beløpet som tilsvarer beløpet uttrykt i den importerende avtaleparts nasjonale valuta anvendes.

Disse bestemmelser skal bare anvendes for varer som ikke har handelsmessig karakter. Dvs at varene skal være bestemt for varemottakeren eller den reisende selv eller for den nærmeste familie. Varenes antall og art er også av betydning for tollvesenets bedømming av varenes handelsmessige karakter. Det skal avgis en forenklet erklæring om opprinnelsen. Dette er en forenklet erklæring som enten kan avgis skriftlig av eksportøren (f.eks. på postolldeklarasjonen CN22/CN23 eller på et papir vedheftet denne) eller muntlig av importøren. Det viktigste er at tollvesenet ved innførselen til Norge ut fra produksjonsmerker ol. ikke har grunn til å betvile riktigheten av erklæringen, dvs varenes berettigelse til preferansetollbehandling.

11. TOLLDEKLARERINGEN

11.1 Ny landgruppe i TVINN

Preferansetollsats for innførsel av varer med opprinnelse i Mexico er innlagt i tollvesenet elektroniske deklarasjonssystem – TVINN.

På bakgrunn av denne frihandelsavtalen som er inngått mellom EFTA-landene og Mexico er **TMX** opprettet som ny landgruppe i TVINN.

11.2 Utfylling av Enhetsdokumentet ved innførsel

For å oppnå preferansetollbehandling er det nødvendig å fremsette krav om dette i rubrikk 36 på Enhetsdokumentet (innførselsdeklarasjonen) ved tollbehandlingen/fortollingen. Nevnte rubrikk skal alltid fylles ut og besvares for alle slags sendinger. Dersom varene er berettiget til preferansetollbehandling, må krav om dette settes frem på Enhetsdokumentet selv om opprinnelsesdokumentasjon ikke foreligger på fortollingstidspunktet.

Koder som skal anføres i rubrikk 36 på Enhetsdokumentet er følgende:

”P”: for opprinnelsesprodukter i henhold til Avtalen mellom EFTA-landene og (bl.a.) Mexico, hvor opprinnelsesbevis foreligger på fortollingstidspunktet;

”NEI”: hvis varene ikke er berettiget til preferansetollbehandling;

”JA”: hvis varene er berettiget til preferansetollbehandling, men opprinnelsesbevis ikke foreligger på fortollingstidspunktet.

Dersom krav om preferansetollbehandling fremsettes og tilfredsstillende opprinnelsesbevis for de aktuelle varene allerede foreligger ved fortollingen, kan preferansetollbehandling i samsvar med tolltariffens preferansetollsats for Mexico deklarerer og innrømmes. Koden som skal nyttes i rubrikk 36 er ”P”.

Ved innførsel av varer med opprinnelse i Mexico skal landkoden som benyttes i Enhetsdokumentets rubrikk 34a være ”MX”.

Dersom krav om preferansetollbehandling fremsettes og tilfredsstillende opprinnelsesbevis for de aktuelle varene ikke foreligger ved fortollingen av dem, må ordinær toll beregnes/deklarerer. Krav om preferansetollbehandling for varer fra Mexico deklarerer i slike tilfeller med kode ”JA” i rubrikk 36 i Enhetsdokumentet. Når slikt krav er fremsatt ved fortollingen, kan søknad om preferansetollbehandling (omberegning), vedlagt tilfredsstillende opprinnelsesbevis, fremmes innen 3 år etter fortollingstidspunktet, jf. tollforskriften punkt 5.2.2.

For deklarerer/beregning av preferansetollsats kreves at vareeieren/deklaranten besitter originalt og gyldig opprinnelsesbevis omfattende de aktuelle varer. I Enhetsdokumentets rubrikk 44 skal alltid oppgis hvilke type opprinnelsesbevis som er grunnlaget for preferansetollbehandlingen, samt opprinnelsesbevisets nummer (f.eks. ”EUR.1 nr. G 123456” eller ”fakturaerkl. nr. 12345/2001”).

Ved deklarerer i tollvesenets elektroniske deklarasjonssystem TVINN plikter importøren å oppbevare opprinnelsesbevis og andre grunnlagsdokumenter i original i minst 10 år etter fortollingen, jf. tollforskriften punkt 6.4. For kontroll av korrekt tolldeklarerer og beregning av toll kan tollvesenet på ethvert tidspunkt be om at berørte opprinnelsesbevis blir fremlagt/forevist i original.

11.3 Utfylling av Enhetsdokumentet ved utførsel

Ved utførsel fra Norge av opprinnelsesprodukter til Mexico vil det fra 1. januar 2003 være forbud mot tollrefusjon eller fritak for toll for anvendte ikke-opprinnelsesprodukter når et preferanseopprinnelsesbevis blir utstedt for eksportvaren (se avsnitt 8.5 i dette rundskriv).

For å lette saksbehandlingsprosedyren i forbindelse med eventuelle søknader om tollrefusjon (drawback) i tilfeller hvor eksportøren velger ikke å utferdige et preferanseopprinnelsesbevis for eksportvaren, skal det i i rubrikk 44 på Enhetsdokumentet for utførsel gis følgende påtegning ved utførsel av varer fra Norge til Mexico:

”EFTA-opprinnelsesbevis verken er eller vil bli utstedt for varene”.

NB!!! Denne bestemmelsen kommer til anvendelse først med virkning fra 1. januar 2003.

12. AVSLUTTENDE MERKNADER

Lov, forskrift eller prosedyrebestemmelser som regulerer innførsel, utførsel, transittering, forpassing og lagring av varer, samt regnskaps- og dokumentasjonsplikter knyttet til dette, har generell gyldighet også for denne frihandelsavtalen. Direktoratet minner om at det er straffbart å legge frem uriktige opprinnelsesbevis eller legitimasjonsdokumenter her i landet samt utstede eller foranledige utstedt uriktige opprinnelsesbevis eller legitimasjonsdokumenter som er bestemt å tjene som bevis ved tollekspedisjon av varer i et annet land. Tollovens regler om taushetsplikt er generelt gjeldende.

Det vises i denne forbindelse til §§ 8, 17, 32, 56, 57 og 64 i lov av 10. juni 1966 om toll med senere endringer (tolloven), samt bestemmelsene i artiklene 32, 33 og 34 i Vedlegg I til frihandelsavtalen mellom EFTA-statene og Mexico.